

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1160/2020
28.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Добриле Страјина и Слађане Накић Момировић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ...-..., чији је пуномоћник Владимир Мишковић адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарства за рад, запошљавање, борачка и социјална питања, чији је заступник Државно правобранилаштво из Београда, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца и ревизији тужене које су изјављене против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6150/19 од 29.08.2019. године, у седници већа која је одржана дана 28.05.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6150/19 од 29.08.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6150/19 од 29.08.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као неблагоприятна ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6150/19 од 29.08.2019. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П број 27546/16 од 17.04.2019. године ставом првим изреке дозвољено је објективно преиначење тужбе учињено поднеском од 02.10.2017. године. Ставом другим изреке, одбијен је приговор апсолутне ненадлежности Првог основног суда у Београду. Ставом трећим изреке, одбијен је предлог тужене за прекид поступка. Ставом четвртим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев па је обавезана тужена да тужиоцу на име мање исплаћених пензија за период од 01.08.2013. године до 14.09.2017. године исплати појединачне износе са каматом за периоде доцње наведене у том ставу. Ставом петим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавеже тужена да му на име накнаде штете по основу неисплаћених пензија за период од 01.03.1999. године до 31.07.2013. године исплати појединачне износе са каматом за периоде доцње наведене у том ставу изреке. Ставом шестим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 60.150,00 динара са законском затезном каматом од 17.04.2019. године па до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 6150/19 од 29.08.2019. године, ставом првим изреке, одбијене су жалбе тужиоца и тужене као неосноване и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П број 27546/16 од 17.04.2019. године у ставовима првом, другом, трећем и делу става четвртог изреке, којим је обавезана тужена да тужиоцу на име накнаде штете по основу неисплаћене инвалиднине за период 01.09.2013. године до 01.09.2017. године исплати појединачне износе са каматом за периоде доцње наведене у том ставу. Ставом другим изреке преиначена је пресуда Првог основног суда у Београду П број 27546/16 од 17.04.2019. године у преосталом делу става четвртог изреке, тако што је одбијен тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавеже тужена да му на име накнаде штете по основу неисплаћене инвалиднине за период 01.08.2013. године до 31.08.2013. године исплати месечни износ од 23.063,00 динара са законском затезном каматом почев од 30.09.2013. године па до исплате, као неоснован. Ставом четвртим изреке, преиначена је пресуда Првог основног суда у Београду П број 27546/16 од 17.04.2019. године у ставу шестом изреке тако што је обавезана тужена да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 242.068,86 динара са законском затезном каматом почев од 17.04.2019. године па до исплате у року од 15 дана од дана пријема пресуде под претњом извршења.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио посебну ревизију, у смислу одредбе члана 404. ЗПП, ради уједначавања судске праксе. Међутим, из списка произилази да је пуномоћник тужиоца пресуду Апелационог суда у Београду Гж 6150/19 од 29.08.2019. године примио дана 22.10.2019. године, а да је ревизију изјавио дана 22.11.2019. године предајом непосредно суду.

Одредбом члана 403. став 1. ЗПП прописано је да против правноснажне пресуде донете у другом степену странке могу да изјаве ревизију у року од 30 дана од дана достављања пресуде. Последњи дан рока за изјављивање ревизије тужиоцу је истекао дана 21.11.2019. године (четвртак), па како је ревизија поднета дана 22.11.2019. године то је иста неблаговремена, због чега је овај суд на основу напред наведеног и одредбе члана 413. ЗПП одлучио као у ставу трећем изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила посебну ревизију у смислу члана 404. ЗПП, ради уједначавања судске праксе.

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11... 55/14) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Побијаним делом правноснажне пресуде усвојен је тужбени захтев па је обавезана тужена да тужиоцу на име накнаде штете по основу неисплаћене инвалиднине за период од 01.09.2013. године до 01.09.2017. године, исплати појединачне износе са законском затезном каматом за период доцње наведене у том

ставу, као и износ од 35.498,54 динара за период од 01.08.2017. године до 31.08.2017. године са законском затезном каматом од 25.09.2017. године па до исплате, као и у ставу првом изреке.

По оцени Врховног касационог суда, у конкретном случају нису испуњени услови предвиђени чланом 404. став 1. ЗПП да би се дозволило одлучивање о посебној ревизији тужене, са циљем да се на тај начин уједначи судска пракса.

Побијана другостепена пресуда не одступа од судске праксе у погледу примене одредбе материјалног права о затезној камати на износе инвалиднина, које тужиоцу нису исплаћене незаконитим и неправилним радом органа тужене (члан 172. став 1. Закона о облигационим односима) и тако тужиоцу проузрокована штета која доспева даном њеног настанка (члан 186. Закона о облигационим односима).

Тужена се у ревизији није позвала, нити је приложила пресуде Врховног касационог суда којима је донета другачија одлука, па нема потребе за уједначавањем судске праксе.

С обзиром на изложено Врховни касациони суд је нашао да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији предвиђеној чланом 404. став 1. ЗПП, па је на основу става 2. истог члана одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије тужене на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП у вези одредбе члана 403. став 2. ЗПП, па је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 2. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У конкретном случају тужба ради накнаде штете је поднета дана 06.10.2016. године, а као вредност спора у тужби је означен износ од 4.000.000,00 динара. Поднеском од 29.09.2017. године тужилац је поставио тужбени захтев у износу од 3.078.761,22 динара. Тако означени износ не прелази динарску противвредност износа од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан њеног преиначења 02.10.2017. године (1 евро=119,1760 динара). Ревизијом се побија део којим је правноснажно делимично усвојен тужбени захтев, због чега ревизија тужене није дозвољена.

Имајући у виду изнето на основу одредбе члана 413. ЗПП одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић